

**Volební program pro volby do Akademického senátu FHS UK a Akademického senátu UK
(funkční období od 1. 2. 2019)**

Pavel Himl

Kolegyně a kolegové,

s naší fakultou mě pojí již patnáctiletá pracovní zkušenost. Jako historik se zaměřuji na raněnovověké dějiny střední Evropy, na osvětlenství a na historickou antropologii. Působím jak v magisterském, tak v bakalářském a doktorském studiu, vedl jsem Katedru obecné antropologie, fakultu jsem mj. během projednávání novely vysokoškolského zákona a navazujících norem reprezentoval v Radě vysokých škol, nyní jsem několik let členem jejího akademického senátu. Mám také zastupitelskou zkušenost.

Předkládám vám svou kandidaturu do akademického senátu FHS UK a také do „velkého“ senátu UK. I když místo naší fakulty na univerzitě je dnes zajištěné a liberální studium humanitních věd z ní v lecčems dělá inspirativní příklad, vnější i vnitřní podmínky fakultní existence a obecně výzkumu a výuky představují – i pro mě – stále určitou výzvu.

Přes množící se prohlášení o tom, že demokracie do vědy nepatří, jsem přesvědčen, že stejně jako ve vzdělání vede i ve výzkumu cesta k excelenci přes širokou podporu základny a intenzivní práci s ní. Když pomínu prostorovou situaci, podmínky pro to „udělat“ z našich studujících lidí zvědavé a kritické jsou hlavně personální. Základnu, bez které se systematická práce se studenty (zejména průběžně poskytovaná kolegiální zpětná vazba) neobejde, tvoří **odborní asistenti a asistentky** a jejich postavení bych se chtěl v obou senátech především věnovat. Nejde jen o další navyšování stále velmi nízkých platů, ale i o snižování rozdílů v ohodnocení pedagogické práce mezi jednotlivými fakultami. Pokud může být základní tarifní plat odborného asistenta na MU 30 tisíc, proč to nejde na UK? Na univerzitní úrovni se to jistě neobejde bez diskuze o přerozdělování prostředků, není ale důvod, proč bychom v ní jako sebevědomí zástupci humanitních a společenskovědních oborů neměli obstát. Je to ostatně i způsob, jak hájit výsostné prostředí univerzit před tlakem na všeobecnou komercializaci vědění. Jen tak je také možno garantovat společenskokritickou a emancipační roli tohoto vědění.

Nejsem příznivcem mechanického a ryze kvantitativního posuzování vědy a výuky. Na druhou stranu by ale prostředí, v něm **plánujeme své profesní dráhy**, mělo být do jisté míry

předvídatelné. Úlohou fakulty proto je vytvářet dobré platové, prostorové a obecně pracovní podmínky pro vědecký i pedagogický rozvoj svých vyučujících, ale současně je legitimní od nich tento rozvoj očekávat. Aspoň takto jsem to vnímal a zakoušel i během svého dosavadního působení na FHS. Jakkoliv jsem sám v jistém smyslu příkladem akademické mobility a mám ji za velmi prospěšnou, myslím si, že dobré vědce a vědkyně musíme i sami vychovávat. A v otevřených konkurzech jim, stejně jako ostatním uchazečům zvenčí, nabízet dobré pracovní podmínky. Jakou přesnou podobu by takové vypočitatelné pracovní prostředí mělo mít, stejně jako zda můžeme vyžadovat kvalifikační postup, když je stále ještě mnohdy nutné mít další úvazek k uživení, je samozřejmě k diskusi, která hranice senátů přesahuje. To ale neznamena, že by se tam neměla vést.

Univerzity se dnes víc než kdy jindy pohybují v napětí mezi tradicí a inovacemi a obecně v prostředí, které jistotám pro akademické pracovníky není příliš nakloněno. Svou roli v obou senátech proto chápu jako úsilí o zvětšování autonomního prostoru univerzit, resp. akademiků a akademiček. Autonomním přitom nemyslím odtrženost od společenských problémů – tou naše fakulta skutečně netrpí, nýbrž udržování nezávislosti na dominantních společenských tlacích či tendencích. Situace nedaleko za našimi hranicemi nám ukazuje, že je to důležité.

Kolegyně a kolegové, akademické senáty jsou prostředkem univerzitní (samo)správy v historickém a geografickém ohledu ne úplně samozřejmým. Univerzity fungují zdá se i bez nich, senáty se často ocitají mimo náš zájem. Role senátů dovnitř škol, ale i jakožto garantů institucionální nezávislosti výuky a bádání bude ale myslím stoupat. S tímto vědomím vás žádám o důvěru pro svou kandidaturu do Akademického senátu UK a Akademického senátu FHS UK.

Praha, 16. 11. 2018